

Cuprins

Prolog	5
Armanele de pe deal și fantasmagoriile unor impostori	7
Descrierea așezării	15
Casa natală	20
Jertfelnicie maternă	37
Mițura & Năcă, sive de catis	41
Poveste cu un cadelar	49
Seimeni: puțină etimologie	54
Stânică	58
Dunăre, Dunăre!	62
Mocanii	66
Gheorghită, Gheorghită!	83
Cu uratul, în secolul trecut	87
Cum mâncam porcul de Crăciun de la Seimeni	94
Cufărul cu cărți de la Seimeni	107
Instaurarea regimului comunist: colhozul, geaceul, ceapeul	121
Școala	146
Unchiu' Gheorghe	181
Colbure	186
Ucenicie în meșteșugul pescuitului cu undița	199
Etimologice pescărești	229
Capidava mea	269

Pornind de la o reflecție a lui Nicolae Balotă:	
limba maternă ca adăpost și refugiu	292
De utilitate librorum conservandi contra Valerium.	296
On n'oublie jamais ses premiers amours.	309
Câte ceva despre idiolectul matern.	313
Pomelnicul neamurilor	334

Prolog

În seria articolelor pe care le public săptămânal de câțiva ani în *Ziarul de Iași*, am scris la un moment dat un articol unde combăteam fantasmagoriile unor impostori, care transformaseră într-un fel de aerodromuri cosmice modestele armane de pe deal folosite de bunicii mei din Seimeni pentru treieratul grânelor. Nu îmi imaginam atunci că descrierea locurilor unde mi-am petrecut anii copilăriei și ai adolescenței îmi vor trezi un elan nostalgic și evocator care a provocat, în timp, textele cuprinse în prezentul volum. Ceea ce a rezultat nu sunt nici niște tradiționale „amintiri din copilărie”, nici monografia unei localități oarecare, nici o culegere de eseuri filologico-istorice, nici o operă de autoficțiune memorialistică, ci o scriere care conține câte puțin din fiecare ingredient. Am socotit oportun să păstrez caracterul compozit și aparent inegal al textelor, în succesiunea lor aleatorie, cu speranța că cititorul avizat și binevoitor va reuși să re-creeze în mintea lui imaginea unei lumi apuse definitiv, cea a satului românesc, surprins în chiar momentele disoluției sale.

Autorul acestei cărți a trăit, până la un punct, experiența lui Niculae Moromete. Mi-am asumat, stimulat și de îndemnul și de sprijinul celor apropiați, dorința de a evada cu orice preț dintr-un „acasă” care își pierduse orice rațiune de a fi. Numai că, spre deosebire de Niculae,